

A fent és a lent forгатagában Krisztus az egyedüli örök

Kedves Testvéreim! Az Örök élet vasárnapja és az Advent közötti héten vagyunk. Célegyenest igyekezzünk tehát elhívásunk jutalmára, a minket újjáteremtő, nekünk örök életet adó Urunk elé – megfogadva a megtérésre hívó, szerető szavát!

Az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében. Ámen.

Ímé, új eget és új földet teremt az Úr,
és örvendez benne az ő népe örökké.

Uram, az égig ér a te szereteted,
embert és állatot te tartasz meg,
mert nálad van az élet forrása,
a te világosságodban látjuk a világosságot.

Készítsétek az Úrnak útját, mert megjelenik az Úr dicsősége
és mindenek egyszerre meglátják – így szólt az Úr.

Dicsőség az Atyának és a Fiúnak és a Szentléleknek
miképpen volt kezdetben, most és mindenkor
és mindörökkön-örökké. Ámen.

Ímé, új eget és új földet teremt az Úr,
és örvendez benne az ő népe örökké.

Hajtsuk meg fejünket, imádkozzunk.

Hatalmas Istenünk! Megváltó Krisztusunk!

Köszönjük, hogy megadtad nekünk az örök élet lehetőségét,

hogy az új égben és az új földön soha el nem múlóan benned örvendezhessünk.

Kérünk Urunk, hogy szüntelenül emlékeztess minket a Te határtalan szeretetedre,
amellyel életedet adtad értünk. Segíts minket élő hitre, a Hozzád való közelségre! Ámen.

*Kedves Testvéreim! Hallgassuk meg egyházunk által az igehirdetés alapjául kijelölt mai igét, amelyet megírva találunk Pál apostol a Korinthusiakhoz írott második levele 6. fejezetének a 4., 5., 8. és 9. versében a következőképpen: (álljunk fel) „hanem úgy ajánljuk magunkat mindenben, mint Isten szolgái: sok türesben, nyomorúságban, szűkségben, szorongatásban, verésekben, bebörtönzésben, nyugtalan időkben, fáradozásban, átvirrasztott éjszakákban, böjtölésben ... dicsőségben és gyalázatban, rossz hírben és jó hírben, mint ámitók és igazak, mint ismeretlenek és jól ismertek, mint meghalók és íme, élők.”
(Foglaljunk helyet.)*

Kedves Testvéreim!

„Mindnyájunknak leplezetlenül kell odaállnunk a Krisztus ítélőszéke elé” (2Kor 5,10a) – ezt írja Pál apostol a korinthusiaknak – kevéssel a mai igeszakaszunk előtt. Pál apostol is leplezetlenül áll oda a korinthusiak elé, amikor egy hatalmas körmondatban (*amelynek – szerencsére – csak a felét kellett felolvasnom nektek a mai napon...*) leírja az életének a végleteit. Bár verésekben és bebörtönzésben úgy gondolom, hogy keveseknek volt része közülünk – a felsoroltak ránk is igazak.

Az elsőként említett türes az eredeti görög szó mélyebb értelmét tekintve: állhatatosság. Hányan ültök itt, akik már legszívesebben rég megszöktetek volna arról az egyetemről, ahol vagytok! De állhatatosan mégis bejártok, mégis írjátok a dolgozatokat, mégis készítitek a beadandókat – és készültök a vizsgákra is. Mind nyugtalan időket, mind pedig szükségét és szorongatásokat is megéltünk az elmúlt években – és akár az elmúlt napokban is. Lehetne sorolni a fáradozásokat, az álmatlan éjszakákat, a nyomorúságokat is mind-mind hosszan.

Az emberiség néhány száz éve a jólétet választotta minderre válaszként. Nyomorúság helyett – a magunk kedvére szabott világ. Álmatlan éjszakák helyett – altató. Türes helyett – szabadság. Ismertség és dicsőség a mai kor válasza. Hogyan leszek én ismert és dicső? Egyszerű dolog ez! Kialakítom azt a kört magam körül, ahol én vagyok a celeb. Hogy kik vannak ebben a körben? Ez teljesen lényegtelen! Az a lényeg, hogy Én vagyok a kör közepén! Pedig milyen hamar pófára lehet ebből az „ön-celebségből” esni, kedves testvéreim...

Néhány éve az egyik barátommal egy vidéki nagyváros éttermében ebédeltünk. Kimentem a mellékhelyiségbe. Ahogyan jövök vissza az étterembe – minden nő engem néz... Kihúztam magam, és peckesen mentem vissza a barátom asztalához: „*Látod Balázs?! Hát nem vagyok én még olyan öreg! Minden nő engem néz az étteremben!*” – Ez volt az a pillanat, amikor a nálam vagy harminc évvel fiatalabb Balászból kirobbant a röhögés... „*Hát, tudod Péter, engem is minden nő nézne – ha én jöttem volna ki a női WC-ből...*” Óóóó! Hát ilyen hamar múlik el a szórakozott professzor dicsősége...

Mi erre a múlandóságra napjaink válasza? Ha nem kaptuk ma meg, ha nem megy azonnal – próbáljuk meg erővel! Ha nem megy kis erővel – fokozzuk az erőbedobást! Növeljük a versenyt! Próbáljunk még többet! Dolgozzunk még többet! Keressünk még többet! – Elgondolkodtatok ezen már alaposan? Tényleg működik ez?? Valóban több az, ami többnek látszik?? Tényleg megoldás egy bankbetét? Ez lenne a mélység?? Ebben lenne az élet minősége??

Kosztolányi Dezső írta: „Azt, hogy az életben micsoda a föltétlen érték, csak úgy tudjuk meg, ha a halálhoz viszonyítjuk.” Láttunk már saját magát gazdagnak érző halottat?? Gazdag halott – csak egyetlen egy van. Az, akié az örök élet. Az, akié az az örök élet, az a dzóé, amellyel Pál apostol is befejezi a mai igeszakaszunkat. „És íme, élők!” – írja Pál. Kedves Testvéreim! A mindennapi hajsza, a múlandóságok *helyett* keressük ezt az igazi, ezt az állandó, ezt a mindenben túlmutató Életet! Ez az örök élet messze nem csak az Utolsó Ítélet napján fog megmutatkozni a számunkra – hanem már most, itt és ma elkezdődhet nekünk.

Hogyan lehet ezt a valódi Életet megtalálni? Hallgassuk meg erre a kérdésre Pál válaszát a korinthusiaknak: „mindnyájunknak leplezetlenül kell odaállnunk Krisztus ítélőszéke elé ... aki ... azért halt meg mindenkiért, hogy akik élnek, *többé ne önmaguknak éljenek, hanem annak, aki értük meghalt és feltámadt.* Ezért *ha valaki Krisztusban van, új teremtés az: a régi elmúlt, és íme: új jött létre.* Mindez pedig Istentől van, aki megbékéltetett minket önmagával Krisztus által ... ezért ... *úgy éjetez, mint akik nem hiába kapták Isten kegyelmét.* Mert Ő mondja: "A kegyelem idején meghallgattalak, és az üdvösség napján megsegítettelek." Íme, *most van a kegyelem ideje! Íme, most van az üdvösség napja!* (2Kor 5,1.16-18.6,1-2)

Kedves Testvéreim! A szorongatások, amelyeket Pál átélt – és amelyeket mi is átélünk – az életünknek nem az igazi mélysége és lényege. Meghaladni őket nem földi erőfeszítésekkel lehet. A szorongatásokat a Jézus Krisztushoz közeledve, a Jézus Krisztusba *belépve* lehet meghaladni – *egyedül*.

Onnan, a Krisztusból, *belülről* szemlélve az egész világot és benne a saját életünket – döbbenhetünk rá arra, hogy milyen az *igazi* állandóság, milyen az *igazi* erő, boldogság és nyugalom. Jézus közelsége az életünk *igazi* mélysége és lényege. Ha valaki Krisztusban van: *új teremtés az*. Nem egykoron, nem majd, hanem ma, ebben percben, itt, most, Neked. Most van a kegyelem ideje! Ma van az üdvösség napja! *Hatalmas erő* van a kereszt látszólagos gyalázata alá rejtve. A kereszt látszólagos erőtlenségének a titka a húsvét fénye, a feltámadás hatalmas ereje, és az örök élet üdvössége. E felé haladunk. Ebben vagyunk benne már most.

Kedves Testvéreim! Isten kegyelme mindenre elég mindig (2Kor 12,9). Advent felé közeledve keressük *ezt* az életünkben! Tapasztaljuk meg *ezt* az életünkben. Kérjük Urunkat, hogy mutassa meg *ezt* nekünk az életünkben. Mindezt hogyan? Úgy, ahogyan a 381-es evangélikus énekünk mondja: „Jézusom, Ahova te vezetsz, Csak oda megyek, Hogy így mindörökké Teveled legyek. Ha téged hívtalak, drága vendég, Szegényen is gazdag vagyok mindég.” Így készülünk a közelgő adventre. Így készülünk az egész életünkre! Jövel Urunk Jézus! Ámen.

Imádkozzunk. Megváltó Krisztusunk!

Kérjük, mutasd meg nekünk, hogy a Te kegyelmed mekkora erő.

Adj nekünk engedelmes szívet, hogy el tudjuk fogadni a Te segítő kezéd.

Adj nekünk engedelmes szívet és állhatatosságot,

hogy Téged kövessünk – egész életünkben –

és hogy veled, benned lehessünk szegényen is gazdagok.

Kérünk Mennyei Atyánk, hallgass meg minket,

ahogyan még együtt, a Fiadtól tanult imádsággal Hozzád fordulunk:

Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy,

szenteltessék meg a Te neved,

jöjjön el a Te országod,

legyen meg a Te akaratod,

amint a mennyben, úgy itt a földön is.

Mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma,

és bocsásd meg vétkeinket,

miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek;

és ne vígy minket a kísértésbe,

de szabadíts meg a gonosztól;

mert tied az ország, a hatalom és a dicsőség mindörökké.

Ámen.

Kedves Testvéreim! Végezetül: felállva fogadjátok az áldást.

Áldjon meg téged az Úr, és őrizzen meg téged!

Ragyogtassa rád orcáját az Úr, és könyörüljön rajtad!

Fordítsa feléd orcáját az Úr, és adjon tenéked békességet! Ámen.